

TITVLVS LXXVIII

Nec ad uiuendū nec ad fruendū necessaria in ciuitatibus
ullis forent: si deesset mercatura.

Quæ nō crescunt in locis: illo deferunt a mercatoribus.
Mercatorem ut sollertia decet: sic & prudētia: & æquitas:
& innocentia.

Tam est semp laudata mercatura: ut Romæ summo ba-
beret in p̄cio: ualeretq; auctoritate nō parua.

(Titulus. lxxviiij.

Irritatiua in aliquē familiaris.

Delatores: quos Cicero docet: homībus cūctis odio semp
extitisse: quo tu pacto non exercearis: qui soles uitioꝝ esse
hostis admiror uæbementius. Adhibes autē qđ magis ob-
stupeam illis fidem: quod principē & grauē & bonū pluri-
mū dedecet. Sic enim quātas interdū mltō reges i calami-
tates cōiecerint. Nā ne longe exempla petamus: Nero nō Nero
coegerit nihil aliud tā turpiter interire: qđ audiebat dela-
tores. Spuriū igit̄ delatorē facinorosū nisi castigas & do-
lebis a liqñ summopere consuetudinē eius & memineris
mēx fidei. Ex Mediolano Nonis Quintilibus.

Irritatiua in aliquē familiarissima.

Si recte mi frater animaduerteres: q̄ & ad famā: & ad uitā
obesse tibi possit Antonij familiaritas: ab eo nō secus ac a
perniciosa peste abborreteres. Est homo ut malus & omni
uitio maculatus: sic tuus inimicissimus dissimulatorq; sui
erga te odij. Quærerit quicqd uel ingenio potest uel indu-
stria: ut tibi non obsit solū: sed æternā calamitatē pariat. Si
sapis ut sapis certo scio: execrare hoc monstrū: ac abs te
pelle. Ex Mediolano. viij. Idus Quintilibus.

Irritatiua in aliquē Grauis.

Et si omne malorū hominū genus uæbementius est dete-
standum: multo detestabilius tamē illorū qui omnē ope-
ram uitij adhibētes: & uideri uolunt boni: & bonos qđ di-
ligentissime persequūtur: afficiuntque pro sua uirili omni
contumelia: cōuictio: probris atq; incōmodo. Ut enim ea-
rundē sunt simulators atq; dissimulators rerum: sic fal-

TITVLVS LXXVIII

Apostolus vos hypocritas imitati ac per pseudo fratum: quos Apostolus improbat: progressi uestigia: nihil die noctuq; cogitant q; ut se foueant: sui simillimos: innocentes autē graves: eruditos: sanctimoniae vacantes: sui dissimillimos infestent: pdant: e medio tollat. Inter quos affero ad uos unū o patres optimi: praelatiq; sapientissimi: quē fortasse uobis incognitū ut cognoveritis: nedū ex uestro p̄pellatis cœtu: uerū etiā in obscurissimas tenebras & artissima coniuncti atis uincula: ut & ipse desinat esse maleficus: & eiusmodi cætera mōstra buitū exēplo deterrita nō uersent̄ i boīm luce religionisq; corona. **Vir.** hic igitur Lælius: aut potius bælua (nihil em̄ habet virile: præter faciē: & eā certe indiscantē sceleratæ mētis in dagine) q; sit ad foelicitatē illā pipateticorū aptus q; ad religionis ueræq; sanctitatis beatitudinem natus: audite: ac qd deceat de hoc iudicare p̄ uestra cognoscite sapiētia. **Cū** soleant ueteres a nobilitate generis primas accipere nobilitatis partes: dicantq; generosa semina in hortis crescere suis: ut inquit **Seneca**: uidete q; hic sit generosus: q; abiecta familia: humiliq; loco nat⁹ ē obscurissimus: ex ijs inquā: de quibus inquit **Maro**. Multi præterea: quos fama obscura recondit: & ex eo ipso abiecto genere spurius natus est: dānato illo būano diuinοq; iure coitu ex quo cū abiectōe familiæ simul & ort⁹ dānatione nihil non habeat muli plenū. **Ex** asino em̄ cretus ad nihil p̄ducendū fructus nō educatus est solū: sed sic insitutus ut quas singūt poetae: cū nasceret **Eumenidas** interfuisse ducā: & bubonem in taxo malū omnē cecinisse: & paulatim hunc in stygia lotū unda factum ad omne facin⁹ malū semp exactissimum. **Huius** ut superiora discurrā tempora: sedulo em̄ fuit flagitiosissimus: ut nihil de adolescētia impudicissima quidem iuuentute que turpisissima tangam: modestiæ meæ consulēs: quæ sine linguae petulatia proferrī nequirent: buc peruectam ætatem intuemur: ut quo magis crescent anni: eo etiam augeantur uitia: quo plus fit annosus: eo magis ad uirtutem debilis: quo magis

Seneca

Vir. v. aene.

Eumenides

TITVLVS LXXVIII

æuo consenescit: eo magis uitiorū omni genere iuuenescit: ut de seniore solebat apud Atheniēses dici **Demades**

Nō em̄ sese in ordinē cōtulit nostrū diui professus patris

nōstrī leges & instituta: ut uel hæc tueret: uel obseruaret:

quorū cum palam sit nōnunq̄ laudator: clanculū est inob,

seruantissimus: sed ut cōmodius posset q̄plurimos falle-

re: suaq̄ tandem imundicia: impudicitia: incestitate: ac om̄i

turpitudine foēdare n̄fī ordinis innumerabiles. Id ut asse-

queret: adiuuenit modū ac uia ad cætera paratiore.

Nā & si genere ignobilis est: natura notus: at diuitias sibi for-

tunae munera subtili p̄ curauit ingenio. **Vt** em̄ sacrario sua

illa demissa q̄nq̄ fronte præfici meritus est: sic subtrabens

monasterio multa: in propriūq̄ non fur modo: sed sacrile-

gus sollertiaſſim⁹ cōuertens usum uenundedit: in pecuniā

commutauit: factus est aliquando improviso insperatoq̄

nūmosus. Cōtinuo non ad exercendam uirtutē peciniam

traduxit: ne illo iuuenalī laboraret. **Haud** facile emergūt

Iuuenalī in
quorum uirtutibus obstat res angusta domi: **Sed** illud au-

diens **Horatianæ** irrisiōnis munus: **O** ciues ciues quæren-

da pecunia primum: memoriæ satyricum aliud demāda,

uit. **Vnde** habeas: quærit nemo: sed oportet habere. **Vbi**

nōnib⁹ aureorū cumulauit: eo modo institutiōis diui pa-

tris nostri paupertatē custodiēs: in illud **Ciceronis** incidit

Cicero ut non sint ea bona dicenda: quæ bonos efficiūt malos: at

malos longe peiores. In illudq̄ **Augustini**: ut non sit malū

Augustin⁹ aurum & argentū: quæ creauit deus: sed malus homo: qui

dīmiso creatore cōuersus est ad creaturam. In illud **Psal-**

mistæ: **Simulacra** gentiū argētum & aurum. **Statim** em̄

bisce opibus latrocinio surreptis: fideq̄ sapientis multis fra-

cta: factus est arrogantior: superbior: capitolior: pertina-

cior: nec homies ueritus: nec deū. **Qua** potuit calliditate

astutissime perquisiuit: præesse **Mediolanensi** (ut non ne-

scitis) monasterio: pecuniaq̄ primū corrumpere prælato-

rum animos attemptauit. **Vbi** nōnib⁹ illo usq̄ profecit: cum

tantū in ijs esset sapientiæ: innocentia: perseuerantia: ut

TITVLVS LXXVIII

nequirent eorū integrimæ ac sanctæ mētes frangi: debi
 litari: moueri loco: ad aliud decurrīt auctorij genus: ut ob
 seruantibus dare Medioli monasteriū: ea tñ simulā id
 sentētia: ut cū inde cōuentuales digrederent ipse pedetē
 tim insinuatione facta in suā redigeret conuentū manū.
 Id cū non est factū: quod eius temeritati multorū obſite,
Terentius rit cōſilium: eius calliditatī uulpius: quæ sagacitati uirorū
 prudētia: quod Dauus apud Terentiū ait: **H**ac nō ſucces-
 ſit alia p̄grediemur uia: nixus eſt. Perquisiuit enim ut ob-
 ſeruantiae ſerueritate q̄ſi, p̄poſita: q̄ nequirēt id pati diſſicul-
 tatis: eiſcerent: ſibi uero quodāmodo ſemp obſeruaturo:
 quibusdamq; ſuis cōmilitonibus: compotorib;: comeſto-
 ribus: detractoribus: ſuſurronibus: uoluptatib; ministris
 Mediolanēſe monasteriū relinqueret cōmendatū. **O** ſi id
 ſceleris p̄ignauia: ſecordiam: ineptitudinemq; cuiuſq; ad
 mittere: ouem inq; lupo cōmendatā. **O** templi deae bo-
 nae ſimillimiū: qd cū Romæ non liceret: niſi fœminis ingre-
 di: tādem bonorum incuria: malorumq; ſollicitudine illo
 uentū eſt: ut ſoli mares in eo ſuas exercetes turpitudines
 orgia bacchanalia celebrarēt: adueniētibusq; ſanctissimis
 mulieribus dicerēt: pculo pculuſe pphane. **Q**em illud
Iuuinalis nibil ē: quo de templo quidē illo dixit Iuuinalis: **T**alia ſe-
 creta coluerūt orgia tæda: cum ea uideri poſſent recita-
 riq;: quibus noſtrū illud foedare: ſorderet: putrere: mo-
 naſteriū: ſi eius humeris: cuſodiae: cure vigilijsq; deman-
 dare: **V**t em̄ affidue iſ cū per ſolitudinē ac ſocios poſteſ:
 in crapula: ebrietate: libidinibusq; uerae: ut eſt uanifſim⁹:
 inuſiſſimus: ineptiſſimus: auariſſimus: pelliſimus: ſic om-
 nia iſtituta diuerterent in incontinentiā: temeritatē atq;
 ſordes. **Q**uid em̄ cogitat iſ affidue: niſi prælaturaſ: ut mul-
 tiſ imperet: nulli ſeruiat: **N**ōne iā eſt ausuſ uel quadringē-
 toſ aureos policeri ſollicitatoribus Romæ: ut epifcopatū
 nanciſcere: **N**ōne ſtolam: argētea uafa: mitramq; & pa-
 storale iam appararat: ratus pōtificatus curam ſibi nō de-
 futuramq; **P**ellite hoc monſtru ſoniū turpiſſimiū: in uitā

TITVLVS LXXIX

cla coniūcite: castigate patres. Ne feratis uestrū decus de/
turpare: nō odio(ita me dij adiuuent) in hoiem: sed pieta
te in nostrā moueor religionē: & in uos obseruātia singu/
lari. Ex Mediolano. viij. Idus Quintilis.

Synonyma in aliquē irritatiua.

Hic ut est pessimus: sic abs te reīciendus.

Euitanda est tibi penitus hui⁹ amicitia: qui ab omni abhor/
ret laude.

Vt nibil huic est cū uirtute coniunctū: sic abs te sit disiun/
ctissimus.

Adhibe omnem operam: ut nullum huic imundissimo sit
tecum contubernium.

Fac ut hūc nebulonē æque ac tēterrīmā effugias pestē.

Tanta hic est sordē: ut in quā domū contenerit: eā sordi/
dissimā effici posse putem.

Hic nō modo malus est: sed inimicissimus tibi.

Ab hui⁹ tibi familiaritate cauendū iccirco plurimū duco:
quia & sceleratissim⁹ est: & tibi futurus pniciossissimus.

Nulli cum hoc cōmertiū fuit: quem nō deceperit: non fe/
fellerit: nō fraudarit.

Cuius hic familiaritate functus est: quē non cōfecerit de/
mum incōmodis plurimis?

Omnes qui huius sunt usi cōsuetudine: tandem i incredibi/
les molestias inciderūt.

Tam est hic domi forisq; uitādus q̄ lues quædā exitiosa.

Vt in bono uiro periculorum est nihil: ita in hoc nihil sine
summo discrimine.

Tam hunc detestandum esse reor q̄ q̄ monstrū omnibus
est terribile.

Titulus. lxxix.

Inuitatoria ad cōmunē læticīā familiaris.

Cū meditatiōes hic assidue fiant militares: hastisq; ludat:
salter: canat: cupim⁹ maximopere: ut & tu adsis: cū amico
rū(ut inquit Plato)debeant esse cuncta cōia. Inuitamus te **Plato**
igitur ad hāc nuptiarum læticiam. Ducturi enim uxorem